

РЕШЕНИЕ

№ 6091

гр. София, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6071** по описа за **2023** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „МТК 2000“ ЕООД, чрез процесуалния му представител адв. П., срещу Решение от 15.05.2023 г., постановено по н.а.х.дело № 17460/2021 г., Софийски районен съд, НО, 103-ти състав, с което е изменено наказателно постановление (НП) № 22-2100068 от 01.12.2021 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], с което на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ), на касатора е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 2000 (две хиляди) лева, за извършено нарушение на чл. 63, ал. 2 във връзка с ал. 1 КТ, като е намален размерът на наложената санкция на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди се, че не отговаря на истината, че дружеството, в качеството му на работодател, е приело, описаното в НП лице да предоставя работна сила без сключен договор. Смята, че лицето, при попълване на декларацията, не е разбирало значението и смисъла ѝ. На следващо място, налице е липса на посочване на фактите около извършеното нарушение, а именно – как лицето е предоставяло работна сила.

Допълва, че при съставяне на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) е допуснато нарушение на изискването, визирано в чл. 42, т. 6 ЗАНН – по отношение на свидетелите на съставянето на акта, на които не са посочени точните им адреси. Посочва, че са налице основанията за прилагане на чл. 28 ЗАНН. Според касатора АНО погрешно е посочил разпоредбата на чл. 415в КТ, която определя приложението на понятието маловажно нарушение по смисъла само на посочената разпоредба. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и процесното наказателно постановление.

Отвратната страна в касационното производство, се представлява от юрк. Т., която оспорва касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът счита, че касационната жалба е основателна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

В оспореното решение въззивният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата обстановка, като е приел, че на 30.09.2021 г. около 11.00 часа, от длъжностни лица при Д „ИТ“ – С., била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол – „Сектор пекарна“ в магазин „Ф.“ – Ф-06, собственост на „Ван Холдинг“ ЕООД, експлоатиран съвместно от собственика и от „МТК 2000“ ЕООД. При пристигане в обекта на контрол проверяващите заварили лица, които полагали труд, сред които била и О. Д.. Предоставили и да попълни декларация относно трудовото си правоотношение, при което Д. лично и саморъчно декларира, че има сключен трудов договор, че работи в проверявания обект от 30.09.2021 г. на длъжност „продавач“, с работно време от 07.30 ч. до 19.30 ч., възнаграждение в размер на 730 лева, като е отбелязала, че не е получила копие от заверено уведомление и екземпляр от сключен писмен трудов договор.

Проверката на дружеството продължила по документи в сградата на ГИТ С.. В хода на проверката бил представен сключен на 30.09.2021 г. трудов договор между „МТК 2000“ ЕООД и О. Д.. Била направена справка относно регистрацията на трудовия договор в НАП, от която било видно, че сключеният трудов договор бил регистриран на 30.09.2021 г. в 11:37:03 ч. На 06.10.2021 г. дружеството изпратило до контролните органи, подписан между страните трудов договор с дата 30.09.2021 г., в който било посочено, че уведомлението за регистрирането му, заведено в НАП е връчено на Д. на 01.10.2021 г. Съставен бил Протокол за извършена проверка № ПР2131612 от 22.10.2021 г., с който на дружеството били дадени задължителни за изпълнение предписания. Във връзка с констатираното длъжностно лице в Д „ИТ“ съставило на дружеството – жалбоподател АУАН № 22-2100068 от 22.10.2021г., въз основа на който било извадено процесното наказателно постановление № 22-2100068 от 01.12.2021 г.

За да постанови решението си, СРС е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора.

Районният съд е приел, че при издаването на НП и АУАН са съобразени нормите на

чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, не са допуснати нарушения на процесуалните правила, нарушението е доказано, но е изменил НП, защото е преценил, че при определяне размера на наказанието не е съобразено, че не са налице отегчаващи обстоятелства, като погрешно контролният орган се е позовал на установени други нарушения в хода на проверката спрямо дружеството, отразени в приложения констативен протокол. Преди същите да бъдат категорично установени и потвърдени по съответния ред, според СРС не следва да бъдат тълкувани във вреда на жалбоподателя и да утежняват положението му.

Обжалваното решение е правилно и постановено в съответствие с материалния закон. Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 КТ работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. Забраната за допускане до работа на работник или служител преди да му е предоставен екземпляр от подадено уведомление по чл. 62, ал. 3 КТ, заверено от ТД на НАП, е разписано в чл. 63, ал. 2 КТ. Настоящият съдебен състав приема, че при наемане на работник или служител, за работодателя възниква задължение, на първо място, да сключи трудов договор в съответно предвидената от закона писмена форма, както и да уведоми за това НАП с уведомление по чл. 62, ал. 5 КТ. Следващото му задължение е да връчи екземпляри от тях на съответния работник или служител. При сключването на договор се вменява задължение за извършване на действие, като съответно нарушението на това задължение се осъществява чрез бездействие. Нарушението на чл. 63, ал. 2 КТ се осъществява чрез допустителство, тъй като нормата предвижда забрана за допускане до работа на лице без да са му връчени документите по чл. 63, ал. 1 и ал. 2 КТ. В случая, от приетите от въззивния съд доказателства, се установява по несъмнен начин, че към датата на извършената проверка лицето О. Д. е била допусната до работа без да ѝ е предоставен екземпляр от трудов договор и заверено копие от уведомлението от НАП, т.е налице е хипотезата на чл. 63, ал. 2 във вр. ал. 1 КТ. Посочените документи са представени на работника на 01.10.2021 г., след проверката на контролните органи на Д „ИТ“. Денят на проверката е бил първи работен ден за Д., която към този момент е полагала труд, но не е разполагала с екземпляр от подписания договор, както и от уведомление към НАП, доколкото от справката на НАП за подадени и получени уведомления, безспорно се установява, че такова е получено в 11:37 часа (минути след извършената проверка). О. Д. безспорно е била допусната до работа без преди това да са ѝ предоставени документите по чл. 63, ал. 2 КТ, което осъществява състава на административното нарушение, за което е наложена санкция с процесното НП. Нарушението е точно описано в АУАН и в НП.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма и срокове. АУАН е съставен в сроковете по чл. 34 ЗАНН. Безспорно е установено извършването на деянието, неговата противоправност и наказуемост. Това, че към дата 30.09.2021 г. има изготвен в писмена форма трудов договор, не отменя задължението на работодателя по чл. 63, ал. 2 във вр. с ал. 1 КТ свързано с предоставяне на съответните документи и на работника или служителя преди допускането му на работа. Районният съд е съобразил размера на наказанието с тежестта на нарушението, както изисква чл. 27 ЗАНН, и е наложил имуществена санкция в минимално предвидената в чл. 414, ал. 3 КТ.

Неоснователно е възражението на касатора, че в случая е следвало да бъде приложен институтът на маловажния случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН. В Кодекса на труда - чл. 415в, изрично е уреден въпросът за отговорността при маловажни нарушения на трудовото законодателство. В ал. 1 на чл. 415в е дадено определение за „маловажно нарушение“, а в ал. 2 изрично и изчерпателно са регламентирани нарушенията, които при никакви обстоятелства не могат да бъдат квалифицирани като „маловажни“. В Тълкувателно решение № 3/10.05.2011 г. на Върховния административен съд (ВАС) по тълкувателно дело № 7/2010 г. е посочено, че специалният състав на маловажно нарушение по чл. 415в КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 ЗАНН. Наличието на специалната норма на чл. 415в КТ изключва приложението на общата такава по чл. 28 ЗАНН.

Касационната инстанция споделя правните съображения, изложени в обжалваното решение, което се явява законосъобразно и в тази връзка констатира, че касационните възражения са неоснователни. Обжалваното съдебно решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 80 (осемдесет) лева, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, X. Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 15.05.2023 г., постановено по н.а.х.дело № 17460/2021 г., Софийски районен съд, НО, 103-ти състав.

ОСЪЖДА „МТК 2000“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., разноски по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.